

Son yıllarda dünyanın birçok yerinde sosyal korumanın yaygınlaştırılmasında kaydedilen ilerlemeye rağmen, COVID-19 küresel salgını patlak verdiğinde, birçok ülke sosyal güvenliğin herkes için hak haline getirilmesinde hala önemli zorluklarla karşı karşıyaydı. Bu rapor, son on yılda sosyal korumanın yaygınlaştırılmasında ve tabanlar dahil hak temelli sosyal koruma sistemlerinin oluşturulmasında dünya genelinde kaydedilen ilerlemenin küresel özetini sunmakta ve COVID-19 küresel salgınının etkisini kapsamaktadır. Böylece, 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi'nin çerçevesini izlemeye önemli bir katkı sunmaktadır.

Rapordan beş mesaj çıkmaktadır:

Küresel salgın, dünya genelinde sosyal koruma kapsamı, kapsayıcılık ve yeterlilik konularındaki kemikleşmiş eşitsizlikleri ve önemli açıkları ortaya çıkarmıştır. Yüksek düzeyde ekonomik güvencesizlik, süregelen yoksulluk, yükselen eşitsizlik, geniş çaplı kayıtdışılık ve kırılgan sosyal sözleşme gibi yaygın görülen zorluklar COVID-19 ile daha da ağırlaşmıştır. Ayrıca kriz, nispeten iyi geçiniyor gibi görünen ancak COVID-19'un yarattığı sosyo-ekonomik şok dalgalarından yeterince korunmayan milyarlarca insanın kırılganlığını açığa çıkarmıştır. Küresel salgının sosyo-ekonomik etkileri politika belirleyicilerin, çocuklar, yaşlılar, ücretsiz bakıcılar, çeşitli biçimlerde veya kayıtdışı ekonomide istihdam edilen kadın ve erkekler dahil, var olan sosyal koruma önlemlerince ya yetersiz biçimde kapsanan ya da hiç kapsamayan bazı nüfus gruplarını göz ardı etmelerini zorlaştırmıştır. Rapor, bu açıkları ortaya koyarken, küresel salgının ülkeleri sosyal korumanın ön planda olduğu benzeri görülmemiş politika eylemlerine sevk ettiğini göstermektedir.

COVID-19, benzeri görülmemiş bir sosyal koruma politika yanıtına neden olmuştur. Hükümetler sosyal korumayı insanların sağlığını, işlerini ve gelirlerini korumak ve sosyal istikrarı sağlamak için en ön sıradaki önlemler arasına koymuştur. Gereken durumlarda, hükümetler şimdiye kadar korunmasız olan grupları kapsayacak biçimde sosyal koruma kapsamını genişletmiş, yardım düzeylerini artırmış veya yeni yardımlar tanımlamış, idari ve sunum mekanizmalarını uyarlamış ve ek mali kaynaklar getirmiştir. Ancak, birtakım uluslararası desteğe rağmen, birçok düşük ve orta gelirli ülke, küresel salgının olumsuz etkilerine karşı yüksek gelirli ülkelerin yapmış olduğu düzeyde orantılı bir sosyal koruma ve canlandırma önlemleri uygulayamamış; bu da büyük ölçüde önemli kapsama ve finansman açığından kaynaklanan bir "canlandırma açığına" yol açmıştır.

Sosyo-ekonomik toparlanma belirsizliğinin korunmaktadır ve sosyal koruma harcamalarının artırılması önemini koruyacaktır. IMF'nin son tahminleri, zengin ülkelerin hızlı bir ekonomik toparlanma yaşarken düşük gelirli ulusların ise son kalkınma kazanımlarının tersine döndüğü farklı bir toparlanma yaşayacağı konusunda uyarıda bulunmaktadır. İnsan merkezli toparlanmanın her yerde sağlanması, aşılara her yerde eşit erişilmesine bağlıdır. Bu yalnız ahlaki bir zorunluluk değil aynı zamanda bir halk sağlığı gereğidir: Aşıya erişimdeki büyük uçurum yeni virüs mutasyonlarını ortaya çıkaracak ve bu da tüm dünyada aşılardan halk sağlığına faydalarını zayıflatacaktır. Öte yandan, zaten aşıya adaletsiz erişim, krizle mücadelede gözle görülür derin canlandırma açığı, gerçekleşmeyen küresel dayanışma çağrıları, artan yoksulluk ve eşitsizlikler ve kemer sıkma kesintilerine başvurulması, hepsi birlikte dengesiz bir toparlanma ihtimaline işaret etmektedir. Bu tür bir senaryo birçok insanı kendi başlarının çaresine bakmak durumunda bırakacak ve 2030 Gündemi'nin ve sosyal adaletin gerçekleştirilmesine yönelik kaydedilen ilerlemeyi yolundan saptıracaktır.

Ülkeler sosyal koruma sistemlerinin istikameti bakımından yol ayrımındadır. Eğer bu krizin olumlu bir yanı varsa, o da krizin sosyal korumaya yatırım yapılmasının kritik önemini güçlü biçimde hatırlatmasıdır; ancak birçok ülke önemli mali kısıtlamalarla da karşılaşmaktadır. Bu rapor, kalkınma düzeylerine bakmaksızın neredeyse her ülkenin bir seçeneği olduğunu göstermektedir: Ya sosyal koruma sistemlerini güçlendirmeye yatırım yapmaya yönelik "yüksek etkili" bir strateji izlemek ya da mali veya siyasi baskılara boyun eğen yetinmeciliğe yönelik "düşük etkili" bir strateji izlemek. Ülkeler, küresel salgının açtığı politika penceresini kullanabilir ve sosyal koruma sistemlerini güçlendirmek için krizle mücadele önlemleri oluşturabilir ve herkesin sistemik şoklara ve sıradan yaşam döngüsü risklerine karşı korunmasını sağlamak için korunma açıklarını kademeli biçimde kapatabilirler. Bu, tüm yaşamları boyunca en azından temel bir sosyal güvenlik düzeyini garanti eden sağlam bir sosyal koruma tabanı dahil olmak üzere evrensel, kapsamlı, yeterli ve sürdürülebilir sosyal koruma sistemleri oluşturmak için artan çabaları kapsayacaktır. Başka bir seçenek ise sosyal korumaya yatırım yapmayan düşük etkili bir yaklaşıma razı olmak; böylece ülkeleri "düşük gider - düşük insani gelişim" istikametine sokmaktır. Bu, sosyal koruma sistemlerini güçlendirme ve daha iyi bir gelecek için toplumları yeniden yapılandırma bakımından kaçırılmış bir fırsatı temsil edecektir.

Evrensel sosyal korumanın oluşturulması ve sosyal güvenliğin herkes için hak haline getirilmesi sosyal adaleti sağlamaya yönelik insan merkezli yaklaşımın mihenk taşıdır. Böyle yapılması yoksulluğun önlenmesine ve eşitsizliğin kontrol

altına alınmasına, insanların kabiliyetlerinin ve verimliliklerinin artırılmasına, saygınlığın, dayanışmanın ve adaletin teşvik edilmesine ve sosyal sözleşmenin yeniden canlandırılmasına katkı sağlayacaktır.

► Sosyal korumanın durumu: İlerleme kaydedilmiştir ancak yeterli değildir

2020 yılı itibarıyla, dünya nüfusunun yalnız %46,9'u en az bir sosyal koruma yardımı kapsamındadır¹ (SKA göstergesi 1.3.1; Şekil 1'e bakınız), öte yandan kalan %53,1 yani 4,1 milyar kişi tamamiyle korunmasız kalmıştır. Bu küresel ortalamanın arkasında, bölgeler arasında ve içinde önemli eşitsizlikler vardır; Avrupa ve Orta Asya (%83,9) ve Amerika Kıtalarında (%64,3) kapsama oranları ortalamanın üzerindeyken Asya-Pasifik (%44,1), Arap Ülkeleri (%40) ve Afrika'da (%17,4) belirgin kapsama açıkları vardır.

Hukuki bakımdan, dünya nüfusunun yalnız %30,6'sı çocuk ve aile yardımlarından yaşlılık aylığına kadar her türlü yardımı içeren kapsamlı sosyal güvenlik sistemlerinin kapsamındadır; kadınların kapsamı erkeklerin kapsamına göre 8 yüzdelik puan düzeyinde büyük bir fark ile geridedir. Dolayısıyla, dünya nüfusunun büyük çoğunluğu, %69,4 veya 5,4 milyar insan, kısmi korumaya sahiptir veya hiç korumaya sahip değildir.

Sağlık hizmetleri, hastalık ve işsizlik yardımlarına erişim küresel salgın döneminde ayrıca önem kazanmıştır. Dünya nüfusunun yaklaşık üçte ikisi bir tür sağlık planı kapsamındadır, ancak önemli kapsama ve yeterlilik açıkları bulunmaktadır. Hastalık ve işsizlik sırasında gelir korunması söz konusu olduğunda, kapsama ve yeterlilik açıkları daha da belirgindir. Çalışma çağındaki kişilerin yaklaşık üçte birinin hastalık durumunda kanuni gelir güvencesi vardır ve dünya genelinde bir işte çalışmayanların beşte birinden daha azı şu anda işsizlik ödeneği almaktadır.

Sosyal koruma sistemlerinin kapsama, kapsamlılık ve yeterliliğindeki açıklar özellikle Afrika, Arap Ülkeleri ve Asya'da sosyal korumaya yatırımların önemli ölçüde yetersiz oluşuyla ilişkilidir. Ülkeler GSYH'lerinin ortalama %12,9'unu sosyal korumaya (sağlık hariç) harcamaktadır ancak bu rakam büyük farklılıkları maskeleymektedir. Yüksek gelirli ülkelerin ortalama %16,4 olan harcama düzeyi

esas alındığında, yüksek-orta gelirli ülkeler bunun yarısı kadar (%8), düşük-orta gelirli ülkeler altıda biri kadar (%2,5), düşük gelirli ülkeler ise 15'te biri kadar (%1,1) harcamaktadır.

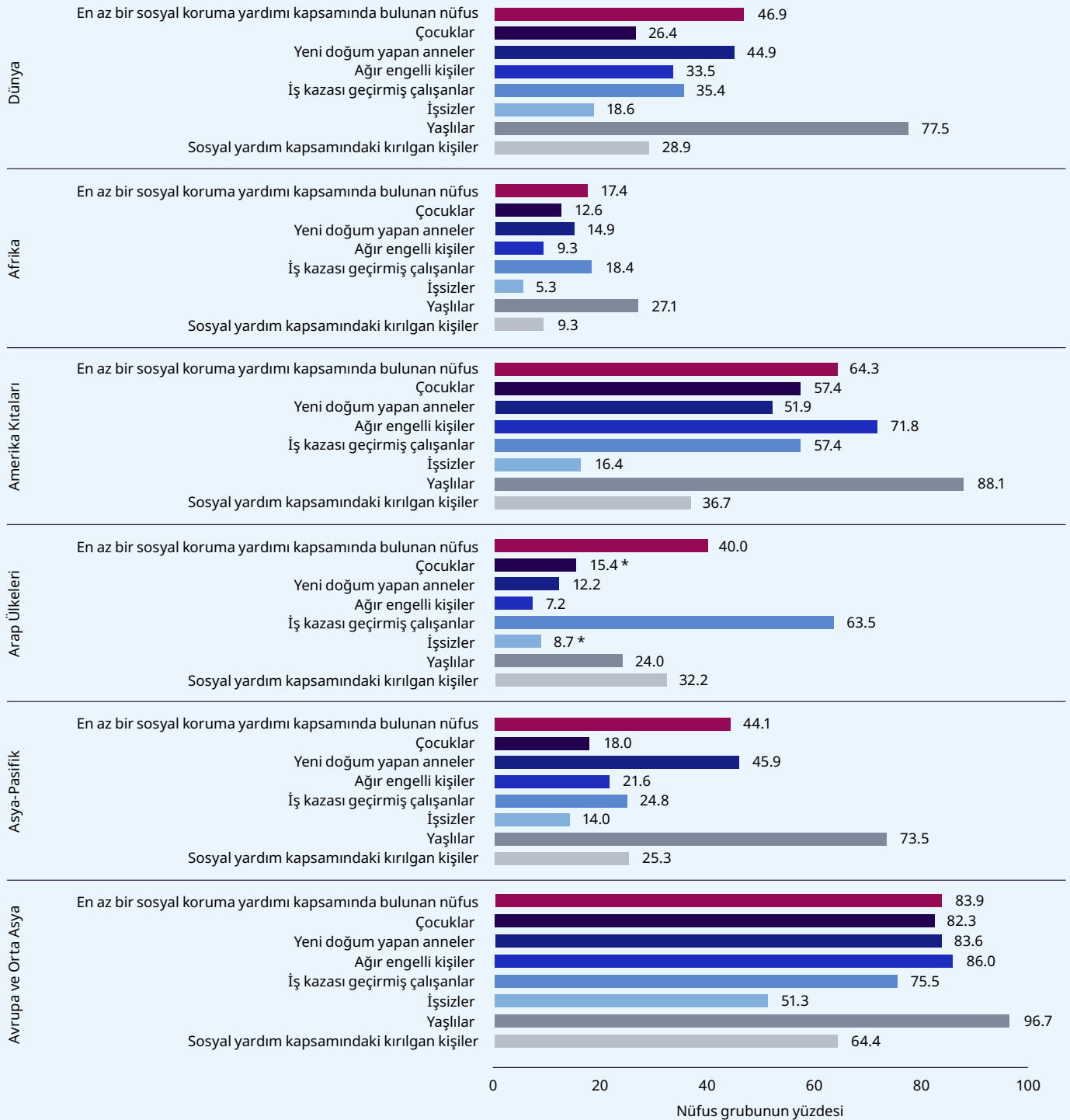
Sosyal koruma tabanları oluşturmaya yönelik bu finansman açığı, artan sağlık hizmetleri ihtiyacı, gelir güvenliği önlemleri ve GSYH'de kriz nedeniyle düşüşten dolayı COVID-19 krizinin başlangıcından beri yaklaşık %30 büyümüştür. Ulusal olarak tanımlanmış bir sosyal koruma tabanı yoluyla en azından temel düzeyde bir sosyal güvenliği güvence altına almak için düşük-orta gelirli ülkelerin her yıl ek olarak 362,9 milyar ABD Doları, yüksek-orta gelirli ülkelerin ise her yıl 750,8 milyar ABD Doları daha yatırım yapmaları gerekecektir; bu da iki grup için sırasıyla %5,1 ve %3,1 GSYH'ye eşdeğerdir. Düşük gelirli ülkelerin ek olarak 77,9 milyar ABD Doları yatırım yapmaları gerekecektir; bu da GSYH'lerinin %15,9'una denk gelmektedir.

COVID-19, Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları'na (SKA'lar) ulaşma yolunda yıllardır kaydedilen ilerlemeyi ortadan kaldırma ve yoksulluğun azaltılmasındaki kazanımları tersine çevirme tehlikesi yaratmıştır. Ayrıca, tüm ülkelerde önceden var olan derin koruma açıklarını ortaya çıkarmış ve politika belirleyicilerin, özellikle kayıtdışı çalışanlar, göçmenler ve ücretsiz bakıcılar gibi belirli grupların deneyimlediği kalıcı sosyal koruma eksikliklerini göz ardı etmelerini imkansız hale getirmiştir.

Bu kriz, benzeri görülmemiş ancak dengesiz bir küresel sosyal koruma yanıtına yol açmıştır. Yüksek gelirli ülkeler, krizin sağlık, işler ve gelirler üzerindeki etkilerini sınırlamak üzere var olan sistemlerini seferber etmek veya yeni acil durum önlemleri getirmek açısından daha iyi konumlanmıştır. Krizlere karşı hazırlık düzeyi zaten zayıf olan ve politika manevraları için daha az alana sahip düşük gelirli ülkelerde, özellikle makroekonomik politikalar yoluyla önlemler oluşturmak daha zor olmuştur.

¹ Sağlık ve hastalık yardımları hariç.

► **Şekil 1. SKA göstergesi 1.3.1: Etkin sosyal koruma kapsamı, küresel ve bölgesel tahminler, nüfus grubuna göre, 2020 veya verilerin mevcut olduğu en son yıl**

*Nüfusun %40'tan azını kapsayan raporlanan verilere dayanan tahminler olduğu için dikkatle yorumlanmalıdır.

Notlar: Metodolojik açıklama için Ek 2'ye bakınız. Küresel ve bölgesel toplamlar ilintili nüfus gruplarına göre ağırlıklandırılmıştır.

Kaynaklar: ILO, [World Social Protection Database](#), Sosyal Güvenlik Araştırması'na dayalı; ILOSTAT; ulusal kaynaklar.

► Çocuklara yönelik sosyal koruma halen sınırlıdır, ancak bu potansiyeli ortaya çıkarmak için çok önemlidir

Önemli noktalar

- Çocukların büyük çoğunluğu hala etkin sosyal koruma kapsamında değildir ve dünyada çocukların yalnız %26,4'ü sosyal koruma yardımı almaktadır. Etkin kapsama özellikle belirli bölgelerde düşüktür: Asya-Pasifik'te %18, Arap Ülkeleri'nde %15,4 ve Afrika'da %12,6'dır.
- Birçok ülkede evrensel veya yarı-evrensel çocuk yardımlarının kabul edilmesi ve COVID-19 bağlamında kapsayıcı sosyal koruma sistemleri, kaliteli çocuk bakım hizmetleri ve bakıcılara yönelik sosyal koruma ihtiyacının kritik önemine ilişkin farkındalığın canlandırılması son zamanlarda gerçekleşen olumlu gelişmeler içinde yer almaktadır.
- Ortalama olarak, GSYH'nin %7'sine eşdeğer olan emekli maaşlarına yapılan harcamayla kıyaslandığında, GSYH'nin %1,1'ine eşdeğer olan çocuklara yönelik sosyal korumaya yapılan ulusal harcamalar çok düşüktür. En düşük kapsama ve harcama oranları, dünyada çocukların nüfustaki payının en büyük olduğu ve sosyal koruma ihtiyacının en yüksek olduğu bölgelerde, özellikle de Sahraaltı Afrika'da (GSYH'nin %0,4'ü), görülmektedir.
- COVID-19'un neden olduğu çocuk yoksulluğundaki büyük artışı ele almak, sosyal koruma kapsama açıklarını kapatmak, çocuklara ve topluma en iyi sonuçları sunmak için, politika belirleyicilerin çocuk yardımları ve çocuk bakım hizmetleri, ebeveynlik izni sağlanması ve sağlık hizmetlerine erişimi içeren entegre sistem yaklaşımı uygulamaları gerekmektedir.

► Çalışma çağındaki kadın ve erkeklere yönelik sosyal koruma temel risklere karşı yetersiz koruma sağlamaktadır

Önemli noktalar

- *Doğum (analık):* Bazı ülkeler evrensel veya evrensele yakın düzeyde etkin doğum kapsamına yönelik kesin bir ilerleme kaydetmiştir. Doğum yapan kadınları desteklemenin olumlu gelişim etkilerine rağmen, dünyada yeni doğum yapan kadınların yalnız %44,9'u nakdi annelik ödeneği almaktadır.
- *Hastalık:* Kriz, karantina dahil hastalık sürecinde gelir güvencesi sağlamanın önemini gözler önüne sermiştir. Ancak, dünyada çalışma çağındaki nüfusun yalnız üçte biri hastalık halinde kanuni gelir güvencesine sahiptir.
- *Engellilik:* Dünyada engellilik ödeneği alan ağır engelli kişilerin oranı %33,5 ile düşük seyretmektedir. Daha da önemlisi, şu an birkaç ülkede evrensel engelli ödeneği programları bulunmaktadır.
- *İş kazası:* Küresel işgücünün yalnız %35,4'ü nün iş kazası sigortasına etkin erişimi vardır. Özellikle en çok maruz kalan sektörlerdeki çalışanların, iş kazası sigorta sisteminde ilgili yardımlara daha kolay ve hızlı erişim sağlaması için birçok ülke COVID-19'u meslek hastalığı olarak kabul etmektedir.
- *İşsizlik koruması:* Dünyada bir işte çalışmayanların yalnız %18,6'sı etkin işsizlik korumasına sahiptir ve işsizlik ödeneği almaktadır. Bu sosyal korunmanın en az gelişmiş branşı olmaya devam etmektedir. Ancak, küresel salgın, istihdamı koruma programları ve işsizlik ödenekleri yoluyla işleri ve gelirleri korumak için işsizliğe karşı koruma programlarının önemli rolünü vurgulamıştır.
- *Harcama tahminlerine* göre dünya genelinde çalışma çağındaki insanlara gelir güvencesini sağlamak için, GSYH'nin yalnız %3,6'sı kamusal sosyal korumaya harcanmaktadır.

► Yaşlı kadın ve erkeklere yönelik sosyal koruma halen kapsama ve yeterlilik sorunlarıyla karşı karşıyadır

Önemli noktalar

- Yaşlı kadın ve erkeklere yönelik yaşlılık aylığı dünyada sosyal korumanın en yaygın şeklidir ve SKA Hedef 1.3'e ulaşmada temel unsurdur. Dünyada emeklilik çağının üzerindeki insanların %77,5'i bir tür yaşlılık aylığı almaktadır. Ancak, kırsal ve kentsel bölgeler arasında, kadın ve erkekler arasında büyük eşitsizlikler var olmaya devam etmektedir. Yaşlılık aylıklarına ve yaşlılara yönelik diğer yardımlara yapılan harcamalar yine bölgeler genelinde büyük farklılık göstermekle birlikte, GSYH'nin ortalama %7'sine karşılık gelmektedir.
- Gelişmekte olan ülkelerde emeklilik sistemlerinin kapsamını genişletmeye ilişkin önemli ilerleme kaydedilmiştir. Daha da teşvik edici olan ise, düşük-orta gelirli ülkeler dahil çok sayıda ülkede, ulusal sosyal koruma tabanları çerçevesinde evrensel emekli maaşı oluşturulmuştur.
- COVID-19 krizi emeklilik sistemlerinin giderleri ve finansmanı üzerine ek baskılar yüklemiştir ancak uzun vadeli etkisi orta ila düşük arası olacaktır. Ülkelerin krizle olan büyük mücadelesi, uzun vadeli bakım dahil olmak

üzere yaşlılık koruma sistemlerinin özellikle kriz zamanlarında yaşlıların korunmasında oynadığı kritik rolü ve bakılan kişilerin ve benzer biçimde bakıcıların haklarını korumak amacıyla uzun vadeli bakım sistemlerinin güçlendirilmesinin aciliyetini vurgulamıştır.

- Emeklilik reformlarının öncelikli vurgusu, yardımların evrenselliği, yeterliliği ve öngörülebilirliği, dayanışma ve toplu finansman gibi uluslararası sosyal güvenlik standartları tarafından oluşturulan diğer ilkelerin yerine mali sürdürülebilirlik üzerinde olmuştur. Bu vurgular yaşlılara gelir güvencesi sağlanmasında çok önemlidir; bu tüm emeklilik sistemlerinin birincil hedefidir ve böyle olmaya devam etmesi gerekmektedir. Yardımların yeterliliğinin sağlanması özellikle kadınlar, düşük maaşlı işte çalışan insanlar ve güvencesiz istihdam biçimlerinde çalışanlar ile ilgilidir. Ayrıca, dünyada birçok ülke halen emeklilik sistemlerini genişletmek ve finanse etmek için çabalamaktadır; bu ülkeler, diğer şeylerin yanı sıra, düşük ekonomik gelişme düzeyleri, yüksek kayıtdışı istihdam düzeyleri, düşük prim kapasitesi, yoksulluk, yetersiz mali alan ile bağlantılı yapısal engeller ile karşı karşıyadır.

► Sosyal sağlık koruması: Evrensel sağlık kapsamına temel katkı

Önemli noktalar

- Dünya nüfusunun kapsanmasında önemli ilerleme kaydedilmiştir; küresel nüfusun yaklaşık üçte ikisi bir programın koruması altındadır. Ancak, sağlık hizmetlerine erişimde engeller, sağlık hizmetlerine cepten yapılan ödemeler, fiziksel mesafe, çeşitlilikteki sınırlamalar, sağlık hizmetlerinin kalitesi ve kabul edilebilirliği, uzun bekleme süreleri ve kayıp çalışma süresi gibi fırsat maliyetleri şeklinde varlığını sürdürmektedir. COVID-19 krizi yardım yeterliliğindeki sınırlamaları

ve cepten yapılan ödemelerin azaltılması gerekliliğini ortaya çıkarmıştır.

- Toplu finansman, geniş risk havuzu ve hak temelli erişim, şoka duyarlı biçimde herkesin sağlık hizmetlerine etkin biçimde erişebilmesini desteklemeye yönelik temel koşullardır. Uluslararası sosyal güvenlik standartlarının sağladığı ilkeler evrensel sağlık kapsamı yolunda, özellikle mevcut halk sağlığı bağlamında her zamankinden daha önemlidir. Kapsama ve eşitlikte kaydedilen ilerlemeyi izlemek için öncelikli olarak kanuni kapsama hakkında daha fazla ve daha iyi verilerin toplanması gerekmektedir.

- Kaliteli sağlık hizmetlerinin oluşturulmasına yapılan yatırımlar oldukça önemlidir. COVID-19 küresel salgını, sağlık hizmetlerine yatırım yapılması ve sağlık sistemi içindeki eşgüdümün iyileştirilmesi ihtiyacını daha da ortaya çıkarmıştır. Küresel salgın, kaliteli sağlık hizmetlerinin sunulmasını sağlamak için iyi yetişmiş, desteklenmiş ve motive sağlık çalışanlarını işe alma, görevlendirme, muhafaza etme ve korumada karşılaşılan güçlüklerle dikkat çekmektedir.
- Sağlığın temel belirleyicilerini daha etkin biçimde ele almak için tıbbi bakım ve gelir güvenliğine erişim mekanizmaları arasında

daha güçlü bağlantılar ve daha iyi eşgüdüm gereklidir. COVID-19 krizi, önlemeyi artıracak davranışları biçimlendirmede sosyal koruma sistemlerinin rolünü, ve sağlık hizmeti ve hastalık yardım programlarının tamamlayıcı niteliğini bir kez daha ortaya koymuştur. İnsan hareketliliği, uzun ve kronik hastalıkların artan yükü ve nüfus yaşlanması dahil olmak üzere özel ve yeni oluşmuş ihtiyaçlar konusunda özellikle eşgüdümlü yaklaşımlara ihtiyaç vardır. COVID-19'un yaşlılar üzerindeki etkisi, sağlık ve sosyal hizmetler arasında eşgüdüm ihtiyacına ilave ışık tutmuştur.

► Sosyal açıdan daha adil gelecek için yüksek etkili evrensel sosyal koruma stratejisinin izlenmesi

COVID-19, evrensel sosyal korumaya ulaşmanın kritik önemini daha da vurgulamıştır. Ülkelerin -hükümetler, sosyal ortaklar ve diğer paydaşların- şimdilerde düşük etkili stratejiye geri dönme baskılarına direnmeleri ve devam eden küresel salgınla mücadele etmek ve insan merkezli bir toparlanma ve kapsayıcı bir gelecek elde etmek için yüksek etkili sosyal koruma stratejisini izlemeleri gereklidir. Bu amaçla, birtakım öncelikler tanımlanabilir:

- COVID-19 sosyal koruma önlemleri, kriz yatışana ve toparlanma iyi biçimde başlayana kadar sürdürülmelidir. Bu amaçla, yaşam standartlarını sürdürmek, aşıya ve sağlık hizmetlerine adil erişimi sağlamak ve gelecekte oluşabilecek ekonomik daralmayı önlemek için sosyal koruma sistemlerine devamlı yatırım yapılması gerekecektir. Aşıya adil ve zamanında erişim sağlanması tüm ülkeler ve halklarının sağlık ve refahı için çok önemlidir. Birbirine bağlı bir dünyada, tamamen kapsayıcı bir toparlanmanın gerçekleşmesi buna bağlıdır.
- COVID-19'un gerektirdiği yüklü kamu harcama giderlerini karşılamak için mali konsolidasyona geri dönme fikrinden uzak durulmalıdır. Daha önceki krizler, kemer sıkmanın derin sosyal yaralar bıraktığını; toplumdaki en kırılgan kişilere zarar verdiğini göstermiştir. Diğer taraftan, sağlık, sosyal, çevresel ve iklim değişikliği hedefleriyle uyumlu olan, iş bakımından zengin ve insan merkezli bir toparlanma arayışında olmak, gelir güvenliği, iş yaratma ve sosyal uyum hedeflerine katkıda bulunmakta, vergi tabanını genişletmekte ve

evrensel sosyal korumanın finanse edilmesine yardımcı olmaktadır.

- Küresel salgının neden olduğu yıkım süresince, düşünce yapılarının değiştiğine işaret eden bir ümit ışığı da belirmiştir. Herkesin doğasında olan kırılganlığı açığa çıkararak -kendi esenliğimizin içten içe toplumsal esenlikle ve diğer insanların güvenliğiyle ilgili olduğunu ortaya koyarak- küresel salgın, sosyal korumanın vazgeçilmezliğini göstermiştir. Ayrıca kriz, eğer isterlerse ülkelerin öncelikli hedeflerine ulaşmalarında "ne gerekiyorsa yapılacak" zihniyetini benimseyecekleri önemli bir alan olduğunu göstermiştir. Küresel salgının en kötü etkileri hafiflerken, aynı politika yaklaşımı uygulanırsa, bu, SKA'lara ulaşmak ve evrensel sosyal korumayı sağlamak için yüksek etkili stratejinin izlenmesi için ümit vaad edecektir.
- Yüksek etkili stratejinin tercih edilmesi, herkese yeterli ve kapsamlı kapsama sağlayan, etkin üçlü sosyal diyalogun yönlendirdiği kalıcı evrensel koruma sistemlerinin inşa edilmesini gerektirmektedir. Bu sistemler, özellikle insana yakışır işleri teşvik etmek, kadın ve erkeklerin yaşamlarını ve iş geçişlerini daha iyi biçimde yönlendirmek ve desteklemek, çalışanların ve işletmelerin kayıtdışı ekonomiden kayıtlı ekonomiye geçişlerini kolaylaştırmak, ekonomilerin yapısal dönüşümlerini desteklemek, çevresel olarak daha sürdürülebilir ekonomilere ve toplumlara geçişi desteklemek suretiyle, yoksulluk ve eşitsizliğin önlenmesi ve bugünün ve yarının sorunlarının ele alınması için vazgeçilmezdir.

- Finansman açıklarını kapatmak için şu anda sosyal korumaya daha fazla yatırım yapılması gerekmektedir. Özellikle, ulusal olarak tanımlanan sosyal koruma tabanlarına yapılan yatırımların önceliklendirilmesi 2030 Gündemi'nin vaatlerini yerine getirmek için çok önemlidir. Mali alan, en yoksul ülkelerde bile vardır ve bunun çözümü, yurtiçi kaynakların seferber edilmesidir; ancak uyumlu uluslararası destek de, mali ve ekonomik kapasiteleri düşük olan, özellikle de sosyal korumaya belirgin biçimde yetersiz yatırım yapılan düşük gelirli ülkelerde hızlı ilerleme kaydedilmesi için çok önemlidir.
- Evrensel sosyal koruma, "tek vücut olarak çalışan" Birleşmiş Milletler kuruluşlarının ortak çabalarıyla, ilgili bölgesel, alt bölgesel ve ulusal kuruluşlar, sosyal ortaklar, sivil toplum ve, Evrensel Sosyal Koruma için Küresel Ortaklık dahil, diğer paydaşların uyumlu çabalarıyla desteklenmektedir.
- COVID-19'un açtığı benzersiz politika penceresi, ülkelerin sosyal korumanın geleceği hakkında şu anda kesin bir eylemde bulunmalarını ve yüksek etkili politika yaklaşımını var güçleriyle izlemelerini teşvik etmelidir. Böyle yapılması, demografik değişim, değişen çalışma yaşamı, göçler, çevresel zorluklar ve iklim değişiminin varoluşsal tehdidinin neden olacağı gelecekteki krizler ve zorluklarla baş etmede toplumları güçlendirecektir. Sonuç olarak, güçlü bir sosyal koruma sistemi, kırılgan bir toplumsal sözleşmeyi destekleyecek, onaracak ve ülkelerin sosyal açıdan daha adil bir geleceğe kavuşmasına olanak tanıyacaktır.